

यभेदे तत्र च प्रतिपाद्यविषयाश्च प्रथमं ग्रहाणां मध्यम-
गत्यादिकम् । ततः कालमानम् ततो भगणाः । मध्यग्रह-
स्पष्टताकरणम् ग्रहकक्षामानम् । प्रत्यवद्गुडिः । अधि-
मासादिनिर्णयः । स्पष्टग्रहानयनम् । त्रिप्रश्नाधिकारः ।
पर्वसम्भवः । चन्द्रग्रहणम् सूर्यग्रहणम् ग्रहच्छाया ।
ग्रहोदयास्तमनादि । ग्रहशङ्कोक्षतिः । ग्रहयुतिः ।
भग्रहयुतिः पाताधिकारश्चेति । [गणनाकर्त्तरि ।
गणितिन् त्रि० गणितमनेन गणित+इष्टा० कर्त्तरि इति ।
गणितपिटका स्त्री हेमचन्द्रोक्ते आचाराङ्गादिषु द्वादशसु
जिनानामङ्गेषु । यथा “आचाराङ्गं स्तूत कृतं २
स्थानाङ्गं ३ समवाययुक्तं । पञ्चमं भगवत्यङ्गं ५ ज्ञाता
धर्मकथाङ्गं ६ऽपि च । उपासकाङ्गस्तत् ७ अनुत्तरापा-
तिकाङ्गं दशाङ्गः ८ । प्रश्नव्याकरणं ९ चैव विपाकस्तु ११
मेव च । इत्येकादश सोपाङ्गान्यङ्गानि द्वादश पुनः ।
दृष्टिवादो द्वादशाङ्गी स्याद्विगणितपिटकाह्वया”
गण्येय त्रि० गण्य-एय । गणनीये संख्येये अमरः । “गण्येयनिः-
शेषगुणोऽपि स स्यात्” नैष० ।
गणेरु पु० गण्य-वा० एरु । १ कर्त्तिकारष्ट्रमे, २ वेश्यायां
३ हस्तिन्याञ्च स्त्री भेदि० । [त्रिका० ।
गणेरुका स्त्री गणेरुषु वेश्यासु कार्यति कै-क । १ कुट्टिन्याम्
गणेश पु० गणानामीशः । १ स्वनामख्याते देवे २ शिवे च । गणेशोत्पत्तिः इमाननशब्दे ६८१ पु० उक्ता तस्य वक्रतुण्डकपि-
लचिन्तामणिविनायकादिरूपेण प्रादुर्भावकथा स्कन्धपु०
गणेशख० उक्ता । तत एवावसेया विस्तरभयाङ्गोक्ता ।
गणेशस्य परब्रह्मरूपत्वं नामभेदात् तद्भेदाच्च गणपति
तत्त्वग्रन्थे विस्तरेणोक्ता दिग्मात्रसुदाह्रियते । “एष सर्वेश्वरः
एष सर्वज्ञः एष भूतपतिरेष भूतलय एष सेतुविधरणः
प्रधानक्षत्रपतिर्गणेशः इति” श्रुतिप्रसिद्धसर्वेश्वरादिपद-
वद्गणेशपदस्य नित्यसिद्धेश्वरपरत्वम् दृश्यते इत्युप-
क्रम्य “तस्मात् प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गणेशः” इति श्रुतेः
“गुणत्रयस्थेश्वरोऽसि न नाम्ना त्वं गणेश्वरः” इति विना-
यामसंहितावचनाच्च गणेशब्दाभिहितस्य सत्त्वादिगुणसं-
घातस्य पतिर्गणेश इति सिद्धमित्युक्तम् । अन्ये च नमः
सहमानायेत्याद्यनुवाकैस्तस्य सर्वेषां नाम्नां सङ्कल-
नेन एकोननवत्यधिकशतद्वयम् इत्युक्तम् । गणपतिभेदाच्च
आगममन्त्रैर्वेदमन्त्रैर्वाराधनीया इत्यप्युक्तम् । तन्ने-
त अन्यथा संख्योक्ता यथा शारदतिलकराववटीका-
याम् “विघ्ने शो विघ्नराजश्च विनायकश्चिवोत्तमौ ।

विघ्नकृत् विघ्नहर्त्ता च गणेशकददन्तकाः । गजवक्त्र-
निरञ्जनौ कपर्दी दीर्घजिह्वकः । शङ्खकर्णश्च वृष-
भध्वजश्च गणनायकः । गजेन्द्रः स्तूर्पकर्णश्च स्वास्त्रि-
लोचनसंज्ञकः । लम्बोदरमहानन्दो चतुर्भुजैः सदा-
शिवौ । आमोददुःखौ चैव सुसुखश्च प्रमोदकः ।
एकपादो द्विजिह्वश्च सुरवीरः सघणसुखः । वरदो
वामदेवश्च वक्रतुण्डो द्विरण्डकः । सेनानीर्धाम्नी-
र्म्मात्तो विमत्तो मत्तवाहनः । जटी सुगङ्गी तथा खड्गी
वरेण्यो वृषकैतनः । भक्ष्यप्रियो गणेशश्च मेघनादकसंज्ञकः ।
व्यापी गणेश्वरः प्रोक्ताः पञ्चाशच्छक्तयस्ततोक्ता यथा
“ह्युः श्रीश्च पुष्टिः शान्तिश्च स्वस्तिश्चैव सरस्वती । स्वाहा
मेधा कान्तिकाभिन्यौ मोहिन्यपि वैमती । पार्वती ज्वा-
लिनी मन्दा सुयशाः कामरूपिणी । उमा तेजोवती सत्य
विघ्नेशानी सुररूपिणी । कामदा मदजिह्वा च भूतिः
स्याङ्गीतिकासिता । रमा च मर्दिनी प्रोक्ता मञ्जुला च
विकर्षपा । भुक्ताः स्वात्तया लज्जा दीर्घोष्णा धनु-
र्द्धरा । यामिनी रात्रिसंज्ञा च कामाख्या च शशिप्रभा ।
लोलाक्षी चञ्चला दीप्तिः सुभगा दुर्भगा शिवा । भर्गा च
भगिनी चैव भोगिनी शुभदा मता । कालरात्रिः का-
लिका च पञ्चाशच्छक्तयः स्मृताः । सर्वालङ्कारणोद्दीप्ताः
प्रियाङ्गुस्थाः सुशोभनाः । रक्तोत्पलकरा ध्येया रक्त-
माल्याम्बरारुणाः” ।

गणेशकुण्ड न० नर्मदास्थकुण्डभेदे । तत्कुण्डाविर्भवकथा
स्कन्दपु० गणेशख० ११ ख० यथा “पार्वती सिन्दूरेणाय
दृष्टा सा पर्यालीवने । प्रसुप्तां गिरिजां वीक्ष्य प्रसुप्तं
मां (शिवम्) च घणसुख ! । प्रविवेशोदरं दैत्य उ-
माया बायुरूपवत् । ह्रित्वा नखैः करे धृत्वा गर्भस्थ-
मस्तकं बहिः । निर्गत्य तच्छिरस्थं विन्याचलस-
मीपतः । यत्रास्ते शर्मदात्री सा नर्मदा दुरितापहा ।
सुक्तिदा सर्वजन्तूनाम् तपसां सिद्धिदायिनी । गणेश-
कुण्डं तत्राभूदपतद्यात् तच्छिरः । तदादि नर्मदान्तःस्था
कुण्डान्तःस्थास्तथोपलाः । आसन् ये रक्तवर्णाभा गणेश-
शास्तेऽभवन् भुवि” । [शब्दार्थचि०]

गणेशकुसुम न० गणेश इव रक्तत्वात् कुसुमम् । रक्तकुसुमे
गणेशखण्ड न० स्कन्दपुराणान्तर्गते गणेशाविर्भवादिवेदेके
खण्डभेदे ।